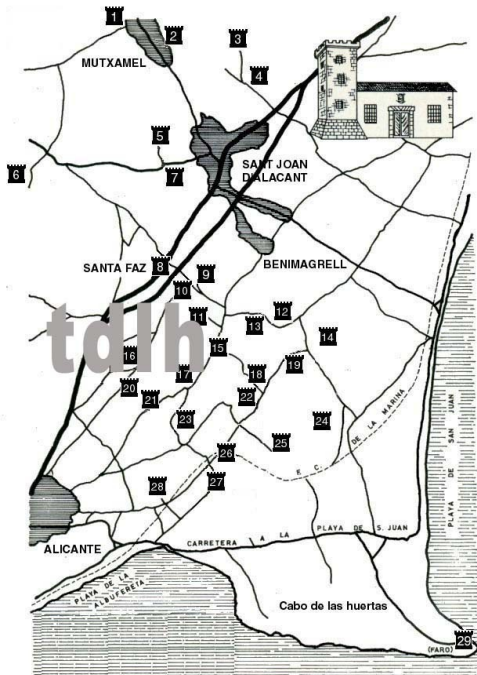

SALVEM EL PATRIMONI D'ALACANT

RECUPEREM LES TORRES DE L'HORTA

Al llarg del segle XVI, els atacs que els pirates berberiscos realitzaven sobre la costa del País Valencià obligà a construir torres de vigilància a la costa i, a l'Horta d'Alacant, terreny ric i fecund, torres de defensa que protegiren els seus habitants dels freqüents assalts. Al segle XXI, els atacs contra el patrimoni de constructors mafiosos i de polítics corruptes fa que aquestes torres, després de quatre segles, romanguen en l'oblit, quan no en runes.

MAPA DE Fco. G. SEIJÓ ALONSO CORREGIDO Y AUMENTADO POR ALFREDO CAMPELLO QUEREDA

Els camins tradicionals de l'Horta d'Alacant i la situació de les Torres (Font: www.torresdelahuerta.iespana.es/indice.htm)

Actualment només queden en peu 25 torres, una quantitat que podria ser major si en els darrers 25 anys moltes no hagueren desaparegut. La major part d'elles es troben en bon estat de conservació, ja que formen part de residències. Ara bé, un grup d'elles es troben actualment abandonades i el seu estat de deteriorament és alarmant. La Torre Plàcia, per exemple, es troba encaixonada enmig d'una urbanització. La Torre Conde, propietat d'Ortiz, ha patit incendis, s'ha vist expoliada i amb el pas del temps es troba en pitjors condicions. La Torre Sarrió, propietat de l'Ajuntament d'Alacant, és utilitzada com a magatzem i es deteriora a grans passos. Finalment, la Torre Xiprer ha patit expoli, dos incendis, i es troba en greu perill d'ensorrament. Un dels seus propietaris és el regidor del Partido Popular Luis Concepción.

Resulta urgent recuperar per a la ciutat i per a la població l'espai verd i agrícola de l'Horta d'Alacant, impedit els plans urbanístics sobre La Condomina; i resulta inajornable conservar el patrimoni arquitectònic, agrícola i natural comprès en l'Horta d'Alacant, un patrimoni que és de totes i tots i que no podem deixar que siga destruït pels especuladors que només veuen en l'Horta un mitjà per fer més diners.

L'Horta d'Alacant, ampli espai comprès entre Alacant, Sant Joan i Mutxamel, és la tradicional zona de cultiu de la comarca de l'Alacantí. Aprofitant l'històric pantà de Tibi i les canalitzacions construïdes al llarg dels segles (sèquies, sequioles, repesses, basses), l'aigua ha fluït per les contrades de l'Horta construint un espai agrícola únic. L'Horta ha donat de menjar generacions d'alacantines, i ha articulat l'espai agrícola de la perifèria nord de la ciutat. Si bé la zona més coneguda és La Condomina, que produï un vi que el propi Alexandre Dumas lloà en la seua novel·la *El Comte de Montecristo*, l'Horta d'Alacant també comprén Orgègia o Benimagrell.

La història, les gents, i la seua activitat ha generat a l'Horta d'Alacant una arquitectura característica, com són les grans cases que es troben apegades a la carretera de València, i que totes les alacantines hem admirat una vegada o altra, malgrat el deteriorament i l'abandó de moltes d'elles. També, com hem dit abans, a l'Horta van nèixer les torres. Poques alacantines saben de la seua existència, ja que la desmemòria és una característica pròpia, ben fomentada per les autoritats municipals que només veuen en l'Horta un terreny on especular i construir apartaments enlloc d'un espai verd, agrícola i històric a conservar.

Torre del Xiprer, abandonada, expoliada i completament deteriorada